VII. Tabele w LATEX-u

Wiesław Krakowiak

27 maja 2014

Trzy zasady składania tabel

- Jednostki powinny być wprowadzane do nagłówka tabeli a nie do poszczególnych komórek.
- Separatory dziesiętne powinny być zawsze poprzedzone cyfra (0.1 a nie .1 – dotyczy przypadku gdy jako separator dziesiętny stosuje się kropkę).
- Nie należy używać konstrukcji "jak wyżej", "patrz wyżej" i podobnych.

Środowisko tabular

Podstawowym środowiskiem do tworzenia tabel w LATEX-u jest tabular. Jest ono podobne do środowiska array, ale dane są przetwarzane w trybie tekstowym. Otoczenie tabular można użyć w dowolnym trybie. Standardowo LATEX automatycznie ustala w obu środowiskach szerokość poszczególnych kolumn (można to zmienić).

```
Otoczenie tabular ma ogólną postać:
\begin{tabular}[poz]{spec-kolumn}
lista-wierszy
\end{tabular}
```

Środowisko tabular*

Środowisko tabular posiada również wersje "gwiazdka". Ma ono ogólną postać:

```
\begin{tabular*}{szer}[poz]{spec-kolumn}
lista-wierszy
\end{tabular}
```

Dodatkowym parametrem obowiązkowym jest szer. Określa on szerokość środowiska tabular*. Pozostałe parametry są wspólne dla obu środowisk.

Obowiązkowy parametr spec-kolumn

Parametr spec-kolumn określa liczbę kolumn tabeli i sposób ich justowania. Przyjmuje on następujące wartości:

- l kolumna wyrównywania jest do lewej;
- r kolumna wyrównywania jest do prawej;
- c kolumna wyrównywania jest centrowana;
- p{szer} elementy kolumny składane są w "pudełkach" o szerokości szer;
- *{liczba}{kol} powtarza format kol w kolejnych liczba kolumnach;

Obowiązkowy parametry spec-kolumn (cd)

- wstawiana jest pojedyncza pionowa linia oddzielająca sąsiednie kolumny tabeli;
- wstawiana jest podwójna pionowa linia oddzielająca kolumny tabeli;
- <code>0{tekst}</code> − jest to parametr o specjalnym znaczeniu¹.

¹Szczegóły jego zastosowania przedstawimy dalej: justowanie względem separatora dziesiętnego i parametr extracolsep. • • • • •

Parametry środowiska tabular (cd)

Dla każdej kolumny należy w argumencie wstawić jedna z liter: 1, r lub c, określając w ten sposób justowanie zawartości kolumny. Dosuniecie zawartości kolumny do lewej oznaczamy litera 1, do prawej – znakiem r, a wyśrodkowanie — znakiem c. Zapis *{3}{r} jest równoważny zapisowi rrr. Zapisu p{szer-kolumn} można użyć do zaznaczenia, że kolumna ma mieć szerokość szer-kolumn. Wewnątrz takiej kolumny tekst jest składany w prostokąt o zadanej szerokości, z wyrównywaniem obu marginesów. Pierwszy wiersz znajduje się na poziomie innych kolumn.

Wewnątrz środowiska tabular poszczególne komórki w wierszu znakiem & a wiersze oddzielamy instrukcja \\.

Opcjonalny parametr poz

Parametrem poz określa on pionowe położenie tabeli wewnątrz środowiska. Dostępne są następujące jego wartości.

- t tabela wyrównywana jest do góry wewnątrz środowiska;
- b tabela wyrównywana jest do dołu wewnątrz środowiska.

Jeżeli argument ten nie zostanie podany, tabela zostanie wycentrowana wewnątrz środowiska.

Przykłady tabel

```
Pisząc kod źródłowy
\begin{tabular}{ccc}
a & b & c \\
a & b & c \\
a & b & c \\
\end{tabular}
otrzymujemy:
 a b c
```

Przykłady tabel (cd)

```
Pisząc kod źródłowy
\begin{tabular}{rcl}
a & b & c \\
aa & bb & cc \\
aaa & bbb & ccc \\
\end{tabular}
otrzymujemy:
       bb cc
  aa
      bbb
           CCC
 aaa
```

Przykłady tabel (cd)

```
Podamy obecnie przykład tabeli wykorzystującej parametr
p{szer-kolumn}. Pisząc kod źródłowy
\begin{tabular}{lp{4.7cm}p{4cm}}
jeden & Ten akapit jest wewnątrz pudełka. Mamy
nadzieję, że uzyskany efekt sie podoba. & dwa\\
trzy & cztery & Ten akapit jest też wewnątrz
pudełka. \\
\end{tabular}
otrzymujemy:
jeden Ten akapit jest wewnątrz
                                  dwa
        pudełka. Mamy nadzieję, że
        uzyskany efekt sie podoba.
                                  Ten akapit jest też we-
       cztery
 trzv
                                  wnątrz pudełka.
```

Siatka tabeli

Jak widać z powyższych przykładów LATEX, w przeciwieństwie do np. edytora Word, nie tworzy automatycznie linii siatki w tabeli.

Siatka tabeli (cd)

Aby otrzymać siatkę musimy:

- w parametrze spec-kolumn wstawić znak |, aby sąsiednie kolumny oddzielić pojedynczą pionową linią lub znak \|, aby je oddzielić podwójną pionową linią;
- w celu utworzenia poziomej linii użyć polecenia \hline, które można umieścić albo przed pierwszym wierszem tabeli, albo bezpośrednio za poleceniem \\ kończącym wiersz. Jeżeli umieszczone jest przed pierwszym wierszem, to tworzy poziomą linie nad tabelą na całą jej szerokość. W przeciwnym razie tworzy ona poziomą linię pod wierszem, za którego zakończeniem została umieszczona. Dwa bezpośrednio po sobie umieszczone polecania \hline tworzą podwójną linię.

Przykłady tabel z siatką

```
Pisząc kod źródłowy
\begin{tabular}{|c|c|c|}
a & b & c \ \hline
a & b & c \\ \hline
a & b & c \\ hline
\end{tabular} \hline
otrzymujemy:
```

а	b	С
а	b	С
а	b	С

Przykłady tabel z siatką (cd)

```
Pisząc kod źródłowy
\begin{tabular}{\|r|c|1\|}\hline \ hline
a & b & c \\ \hline
aa & bb & cc \\ \hline
aaa & bbb & ccc \\ \hline
\end{tabular}
otrzymujemy:
```

а	b	С
aa	bb	СС
aaa	bbb	ссс

Przykłady tabel z siatką (cd)

```
Pisząc kod źródłowy \begin{tabular}{|l|p{4.7cm}|p{4cm}|} \hline jeden & Ten akapit jest wewnątrz pudełka. Mamy nadzieję, że uzyskany efekt sie podoba. & dwa\\hline trzy & cztery & Ten akapit jest też wewnątrz pudełka.\\ \hline \end{tabular} otrzymujemy:
```

jeden	Ten akapit jest wewnątrz	dwa
	pudełka. Mamy nadzieję, że	
	uzyskany efekt sie podoba.	
trzy	cztery	Ten akapit jest też we-
		wnątrz pudełka.